

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5691/23
15.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Миленије Петричевић и Маје Чогурић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Никачевић, адвокат из Београда, Јурија Гагарина 39/85, против туженог Компаније "Дунав осигурање" а.д.о. Београд, Македонска 4, ради накнаде изгубљене зараде, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против допунске пресуде Првог основног суда у Београду П 12667/19 од 29.05.2023. године, након главне расправе одржане дана 15.03.2024 године, донео је

ПРЕСУДУ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је **ТУЖБА ПОВУЧЕНА** у делу тужбеног захтева којим је тражена накнада штете на име изгубљене зараде за период од 01.07.2015.године до 30.06.2016.године, да је делимична пресуда Првог основног суда у Београду П 12667/19 од 29.05.2023. године без дејства у том делу, а жалба туженог у наведеном делу се **ОДБАЦУЈЕ**.

УКИДА СЕ допунска пресуда Првог основног суда у Београду П 12667/19 од 29.05.2023. године у ставу првом изреке у делу којим је обавезан тужени да тужиљи надокнади штету због изгубљене зараде за период од 01.07.2016.године до 13.05.2019.године, ставу другом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ преиначење тужбе учињено поднеском од 05.03.2024. године.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Компанија "Дунав осигурање" а.д.о. Београд, да тужиљи АА из ..., на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде исплати:

-за јули 2016. године износ од 39.518,49 динара, са законском затезном каматом почев од 15.08.2016. године па до исплате,

-за август 2016. године износ од 38.669,72 динара, са законском затезном каматом почев од 15.09.2016. године до исплате,

-за септембар 2016. године износ од 39.145,97 динара, са законском затезном

каматом почев од 17.10.2016. године до исплате,
-за октобар 2016. године 38.072,26 динара, са законском затезном каматом почев од 15.11.2016. године до исплате,
-за новембар 2016. године 38.480,89 динара, са законском затезном каматом почев од 15.12.2016. године до исплате,
-за децембар 2016. године износ од 44.945,80 динара, са законском затезном каматом почев од 16.01.2017. године до исплате,
-за јануар 2017. године износ од 34.899,93 динара, са законском затезном каматом почев од 15.02.2017. године до исплате,
-за фебруар 2017. године 39.509,19 динара, са законском затезном каматом почев од 15.03.2017. године до исплате,
-за март 2017. године 39.738,22 динара, са законском затезном каматом почев од 17.04.2017. године до исплате,
-за април 2017. године износ од 41.251,65 динара, са законском затезном каматом почев од 15.05.2017. године до исплате,
-за мај 2017. године износ од 39.174,73 динара, са законском затезном каматом почев од 15.06.2017. године до исплате,
-за јуни 2017. године износ од 40.921,70 динара, са законском затезном каматом почев од 17.07.2017. године до исплате,
-за јули 2017. године износ од 39.976,74 динара, са законском затезном каматом почев од 15.08.2017. године до исплате,
-за август 2017. године износ од 39.244,54 динара, са законском затезном каматом почев од 15.09.2017. године до исплате,
-за септембар 2017. године износ од 40.338,98 динара, са законском затезном каматом почев од 16.10.2017. године до исплате,
-за октобар 2017. године износ од 39.223,66 динара, са законском затезном каматом почев од 15.11.2017. године до исплате,
-за новембар 2017. године износ од 39.806,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.12.2017. године до исплате,
за децембар 2017. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.01.2018. године до исплате,
-за јануар 2018. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.02.2018. године до исплате,
-за фебруар 2018. године износ од 40.010,16 динара, са законском затезном каматом почев од 15.03.2018. годин до исплате,
-за март 2018. године износ од 41.332,98 динара, са законском затезном каматом почев од 16.04.2018. године до исплате,
-за април 2018. године износ од 41.096,19 динара, са законском затезном каматом почев од 15.05.2018. године до исплате,
-за мај 2018. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.06.2018. године до исплате,
-за јуни 2018. године износ од 41.187,39 динара, са законском затезном каматом почев од 16.07.2018. године до исплате,
-за јули 2018. године износ од 41.167,31 динар, са законском затезном каматом почев од 15.08.2018. године до исплате,

-за август 2018. године износ од 41.645,07 динара, са законском затезном

камаотм почев од 17.09.2018. године до исплате,
-за септембар 2018. године износ од 39.826,31 динар, са законском затезном каматом почев од 15.10.2018. године до исплате,
-за октобар 2018. године износ од 41.472,72 динара, са законском затезном каматом почев од 15.11.2018. године до исплате,
-за новембар 2018. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 17.12.2018. године до исплате,
-за децембар 2018. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.01.2019. године до исплате,
-за јануар 2019. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.02.2019. године до исплате,
-за фебруар 2019. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.03.2019. године до исплате,
-за март 2019. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.04.2019. године до исплате,
-за април 2019. године износ од 41.705,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.05.2019. године до исплате,
- од 01.05. до 13.05.2019. године износ од 19.303,13 динара, са законском затезном каматом почев од 17.06.2019. године до исплате,
све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Компанија “Дунав осигурање” а.д.о. Београд, да тужиљи АА из ..., на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 130.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном допунском пресудом, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиљи на име изгубљене зараде за период од 01.07.2015. године закључно са 24.09.2018. године исплати износе са законском затезном каматом за период доспећа, ближе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади материјалну штету у облику новчане ренте у износу од по 41.705,00 динара месечно почев од завршетка средњошколског школовања па до 24.09.2018. године, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ почев од дана наредног месеца за претходни месец до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 176.776,45 динара, са законском затезном каматом од 29.05.2023. године до исплате.

Против наведене допунске пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Жалбене разлоге је образложила и жалбени предлог изнела. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражила.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је у спроведеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 10. и 12. ЗПП, на коју жалба тужене основано указује, а која је од утицаја на законитост и правилност одлуке.

Основани су наводи у жалби тужене да су у образложењу побијане допунске пресуде у погледу одлуке из става првог изреке, изостали разлози о одлучним чињеницама, а да су дати разлози нејасни и недовољни, као и да је о захтеву тужиље из става другог и трећег изреке побијане допунске пресуде раније правноснажно пресуђено, па је другостепени суд, будући да је у овој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, усвојио жалбу и укинуо првостепену пресуду у погледу одлуке из става првог изреке у смислу члана 387. став 1. тачка 6. ЗПП и након одржане расправе пред другостепеним судом одлучио о захтеву тужиље.

Како је тужиља је на расправи пред другостепеним судом повукла тужбу у делу којим је тражила накнаду штете на име изгубљене зараде за период од 01.07.2015.године до 30.06.2016.године, са изнетих разлога другостепени суд је у складу са одредбом члана 202. ств 4. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Из стања у списима произлази да је пресудом Првог основног суда у Београду П 14932/17 од 24.09.2018. године, ставом првим изреке, обавезана тужена да тужиљи на име изгубљене зараде за период од 01.07.2015. године закључно са 24.09.2018. године исплати износе са законском затезном каматом за период доцње ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади материјалну штету у облику новчане ренте у износу од по 41.705,00 динара месечно почев од 24.09.2018. године па убудуће доживотно, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ почев од првог дана наредног месеца за претходни месец. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу потраживања износа од по још 8.295,00 динара месечно на име ренте преко износа досуђеног у ставу другом изреке, а до траженог износа од по 50.000,00 динара, почев од 24.09.2018. године па убудуће доживотно. Ставом четвртим изреке тужиља је ослобођена од плаћања судских такси. Ставом петим изреке обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 64.500,00 динара, са законском затезном каматом од 24.09.2018. године до исплате.

Наведена пресуда укинута је решењем Апелационог суда у Београду Гж 10206/18 од 09.05.2018. године у ставовима првом, другом и петом изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, уз налог да првостепени суд на основу налаза и мишљења вештака медицине рада утврди у ком обиму је умањена радна способност тужиље, да утврди обим и врсту послова које би тужиља обављала да до повреде није дошло, имајући у виду њену животну доб, школску спрему и објективне и стварне могућности за обављање послова ради стицања зараде, које послове би евентуално могла да ради према умањењу радне способности и њеном здравственом стању, те да ли постоји потреба за таквим профилом радника, као и да ли би се на

основу радних навика и склоности, њених досадашњих резултата и евентуалних планова пре него што је повређена, могла утврдити извесност њеног даљег развијања и напредовања, те да након прибављања стручног мишљења одмери висину накнаде која би тужили припадала на име изгубљене зараде за утужени период.

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12667/19 од 01.02.2021. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужили на име изгубљене зараде за период од 15.05.2019. године закључно са 31.05.2020. године исплати износе са законском затезном каматом за период доцње, ближе наведени у том ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужили исплати на име ренте износ од по 44.851,54 динара месечно почев од 01.06.2020. године па убудуће, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од првог дана наредног месеца за претходни месец до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили надокнади парничне трошкове у износу од 158.776,45 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Наведена пресуда није побијана жалбама парничних странака па је иста постала правноснажна 17.03.2021. године, међутим како наведеном пресудом није одлучено о делу тужбеног захтева који се односи на потраживање тужиле изгубљене зараде за период од 01.07.2015. године до 15.05.2019. године, након благовременог захтева тужиле за доношење допунске пресуде и у овом делу тужбеног захтева, првостепени суд је донео побијану допунску пресуду.

У фази отворене главне расправе у другостепеном поступку, Апелациони суд у Београду је поновио све доказе који су изведени пред првостепеним судом, те одредио допунско вештачење од стране вештака економско – финансијске струке на околност висине изгубљене зараде тужиле за период од 01.07.2016. године до 13.05.2019. године имајући у виду степен стручне спреме тужиле и просечну месечну зарату без пореза и доприноса (нето) радника са средњом стручном спремом у Републици Србији изражено по месецима са датумима доспећа, а по предлогу тужиле у првостепеном поступку, о коме првостепени суд није одлучио.

На основу изведених доказа у првостепеном поступку који су поновљени пред другостепеним судом и доказа који је изведен пред другостепеним судом, те исти цењени у смислу одредбе члана 8. ЗПП, како сваки доказ појединачно, тако и све у њиховој међусобној повезаности, другостепени суд је утврдио следеће чињенично стање: 24.02.2014. године у ..., догодила се тешка саобраћајна незгода у којој је ББ из ..., својим моторним возилом марке "BMW", рег. Ознаке ..., осигурано код туженог, претичући једно теретно возило, ударио у њега и одбио се на тротоар стајалишта аутобуса на којем се налазила тужиле која је том приликом задобила тешке телесне повреде опасне по живот. Осигураник тужене, ББ осуђен је пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К.бр.272/16 од 13.05.2016. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 929/16 од 14.06.2017. године, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 292. став 3. КЗ, на казну затвора у трајању од једне године и три месеца. Тужиле је у моменту повређивања имала 17 година и завршила је трећи разред средње школе, а уз велике напоре и жељу, након незгоде је завршила четврти разред средње школе и дипломирала у јуну 2016. године. Тужиле је у инвалидским колицима, јер је услед несреће остала практично без обе ноге, које немају никакву

функцију. Решењем Центра за социјални рад за Општину Владичин Хан од 07.06.2017. године тужилји је признато право на додатак за помоћ и негу другог лица, у месечном износу од 10.002,00 динара. Према налазу и мишљењу судског вештака Медицине рада Милана Спасојевића и допунског изјашњења произлази да је тужилја претрпела тешке телесне повреде опасне по живот у саобраћајној незгоди, да су последице претрпљених повреда заостале као трајне последице које се огледају у потпуној неспособности за обављање радних активности, да код тужилје постоји потпуни губитак радне способности за послове свог занимања (гимназија-природно математички смер), али и за све друге послове. Према налазу судског вештака за област актуарство Градимира Николића од 25.06.2020. године произлази да тужилја трпи штету по основу изгубљене зараде почев од вероватног дана запослења са завршеном гимназијом. Место пребивалишта тужилје у време удеса било је..., а према извештају Националне службе за запошљавање, Филијала у Врању, о просечном чекању на посао лица са завршеном гимназијом, у спорном периоду износио је 34,43 месеца за жене, те је судски вештак био мишљења да рачунајући од 01.07.2016. године након положеног матурског испита, вероватни датум запослења тужилје би био 14.05.2019. године, и да према овим подацима тужилја трпи штету по основу изгубљене зараде почев од 14.05.2019. године па надаље. Према допунском налазу судског вештака Градимира Николића од 28.02.2024. године, произлази да висина изгубљене зараде тужилје, по месецима, а за период од 01.07.2016. године до 13.05.2019. године са датумима доспећа за плаћање месечног износа изгубљене зараде укупно износи 1.414.402,17 динара, у износима и са датумима доспелости као у табели налаза који представља саставни део истог, а чију висину је судски вештак утврдио у висини просечне зараде без пореза и доприноса (нето зарада) за средњи степен стручне спреме на основу статистичких података Републичког завода за статистику Србије и према методологији рада ове институције (просечне зараде по степенима квалификације се објављују два пута годишње, за март и септембар месец). Просечна нето зарада за средњи степен стручне спреме у Србији је одређена на основу просечне нето зараде у Србији и односа зараде са средњом стручном спремом (ССС) према просечној нето заради у Србији. Као датум доспећа за плаћање месечних износа изгубљене зараде узет је 15. у наредном месецу за претходни месец.

Апелациони суд није прихватио основни налаз и мишљење судског вештака за област актуарство Градимира Николића од 25.06.2020. године у делу да би вероватни датум запослења тужилје био 14.05.2019. године, јер је према извештају НСЗ (места пребивалишта тужилје у време штетног догађаја), просечно време чекања на посао лица са завршеном гимназијом, у спорном периоду износило је 34,43 месеца за жене, те је судски вештак био мишљења да тужилја трпи штету по основу изгубљене зараде почев од 14.05.2019. године па надаље. Наиме, мишљење судског вештака је превазишло постављени задатак од стране суда који се односио на висину зараде коју је тужилја могла да оствари у спорном периоду, у складу са својом стручном спремом, а да није дошло до штетног догађаја у коме је тешко повређена, и то за период од завршетка школовања до давања налаза и мишљања. Овлашћења вештака економско финансијске струке су обезбеђење стручног мишљења намењеног суду, на основу кога, између осталих доказа суд доноси одлуку, и није овлашћен да закључује и пресуђује, као у конкретном случају. Са друге стране, допунским налазом и мишљењем овај недостатак је отклоњен, те је другостепени суд овај допунски налаз и мишљење

прихватио у целости, ценећи да је објективан, потпун и дат у складу са правилима струке.

У погледу чињенице да ли је тужила могла да се запосли након завршене средње школе, гимназије – природно математичког смера, другостепени суд је ценио извештај НСЗ филјала Врање о просечном времену чекања на посао за жене наведене стучне оспособљености, која је у спорном периоду износило 34,43 месеца, односно нешто мање од 3 године, као и да је тужила у време штетног догађаја живела у ... те гимназију похађала у ..., где је и матурирала, но сматра да исто не може бити од утицаја на право тужиле да потражује накнаду изгубљене зараде од тренутка штетног догађаја, односно завршетка школовања (које је уследило касније). Тужила је као млада и здрава особа, са стеченим образовањем и постигнутим одличним успехом била у могућности да настави школовање на неком од универзитета у Србији што је и по редовном току ствари (јер то је и учинила након лечења и делимичног санирања повреда) требало и да оствари, из чега произлази да је исто тако могла да се запосли у другом месту, односно граду ван места свог пребивалишта, на свим пословима који су могли да се обављају са средњом стручном спремом наведеног смера али и шире, и тако стиче зараду самостално односно уз школовање, а што је била очигледно и њена намера. Стога у конкретном случају, по мишљењу другостепеног суда, центар животних активности тужиле, након стеченог средњег стручног образовања не би био у месту њеног пребивалишта у време штетног догађаја, јер се ради о малом месту и неразвијеној општини, односно средини која није пружала могућности како запослења, тако и наставка школовања. Из наведеног следи да се ни исказани параметри из извештаја НСЗ филјала Врање о просечној дужини чекања на посао не могу применити у конкретном случају, а насупротив жалбеним наводима тужене.

На основу утврђеног чињеничног стања, Апелациони суд у Београду је закључио да је тужила због задобијених повреда у саобраћајној незгоди коју је проузроковао осигураник туженог, претрпела тешке телесне повреде опасне по живот, да су последице претрпљених повреда заостале као трајне последице које се огледају у потпуној неспособности за обављање радних активности, да код тужиле постоји потпуни губитак радне способности за послове свог занимања (гимназија-природно математички смер), али и за све друге послове, те због потпуног губитка радне способности није могла да остварује зараду од завршетка школовања 1.7.2016. године па надаље, трајно, што значи и у спорном периоду од 1.7.2016. године до 14.5.2019. године.

По оцени другостепеног суда, тужили припада накнада материјалне штете због телесне повреде, односно оштећења здравља, у складу са одредбом чл. 188. - 197. ЗОО, будући да тужила због потпуног губитка радне способности није могла да остварује приход који би иначе могла да остварује да је здрава. Штета која је наступила од њеног настанка па до доношења одлуке нема карактер ренте, већ накнаде доспеле штете због изгубљене зараде чије је остварење онемогућено због потпуне неспособности за рад. Како је радна способност смањена потпуно, тужили као оштећеној припада целокупна зарада коју би остваривала да није дошло до повређивања. Висина накнаде коју је тужена у обавези да исплати тужили на име изгубљене зараде за спорни период у појединачним износима утврђена је на основу допунског налаза и мишљења вештака

актуара, и она је обрачуната у складу са одредбама чл. 155, 189. и 190. ЗОО. На досуђени износ материјалне штете, сходно чл. 277. и 186. став 2. ЗОО, тужиљи припада и законска затезна камата почев од доспелости сваког појединачног месечног износа накнаде материјалне штете, до исплате.

Тужиља је у току расправе пред другостепеним судом поднеском од 05.03.2024. године тужбени захтев ускладила са допунским налазом и мишљењем вештака. Међутим, како је тужиља у другостепеном поступку (у складу са допунским налазом судског вештака) преиначила тужбу повећањем тужбеног захтева и то за месеце јануар, мај, новембар и децембар 2018. године и за период од јануара до 13.5.2019. године по месецима, а у поступку по жалби коју је изјавио само тужени, а одлука другостепеног суда, у складу забраном преиначења на горе (*reformatio in reius*) прописану одредбом члана 395. ЗПП не може бити неповољнија од првостепене одлуке, преиначење тужбе из поднеска тужиље од 5.3.2024. године (за наведене месеце) је одбијено из наведених разлога и одлучено као у ставу трећем изреке ове пресуде. Из наведених разлога износи накнаде по основу изгубљене зараде тужиљи су досуђени за период од јула 2016. године до новембра 2017. године, од фебруара 2018. године до априла 2018. године и од јуна 2018. године до октобра 2018. године по месецима у висини која је утврђена на основу допунског налаза и мишљења судског вештака од 28.2.2024. године (који износи су смањени и нижи су од опредељеног захтева у тужби), а за период јануар, мај, новембар и децембар 2018. године и за период од јануара до 13.5.2019. године у висини захтева који је опредељен у тужби (у првостепеном поступку) на основу извештаја Републичког завода за статистику од 27.9.2017. године о висини просечне нето зараде радника са средњом стручном спремом у РС. На досуђене износе материјалне штете тужиљи припада и законска затезна камата почев од дана доспелости материјалне штете до исплате, у складу са одредбом чл. 277. ЗОО. На основу изложеног одлучено је као у ставу четвртном изреке ове пресуде.

Одлука из става другог и трећег изреке побијане допунске пресуде заснована је на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП на шта се жалбом тужене основано указује, с обзиром на то да је о захтеву тужиље за накнаду материјалне штете у облику новчане ренте, као и за накнаду трошкова поступка раније правноснажно пресуђено пресудом првостепеног суда П 12667/19 од 01.02.2021. године. Из изложених разлога одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде применом одредбе члана 391. став 2. ЗПП (с тим што тужба у том делу није одбачена, јер је о том делу тужбеног захтева одлучено у овом поступку пресудом Првог основног суда у Београду П 12667/19 од 01.02.2021. године).

О трошковима другостепеног поступка одлучено је на основу члана 153. став 2. и 154. ЗПП, при чему су тужиљи признати трошкови за заступање од стране адвоката на два одржана рочишта пред другостепеним судом у висини од по 21.375,00 динара, састав три образложена поднеска у износу од по 16.875,00 динара, састав жалбе у износу од 16.875,00 динара и трошкови вештачења у износу од 20.000,00 динара. Висина трошкова одмерена је с обзиром на вредност усвојеног дела тужбеног захтева, важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и у границама опредељеног захтева за накнаду трошкова. На досуђени износ трошкова парничног поступка, тужиљи припада законска затезна камата почев од извршности пресуде, како

је то опредељено тражила, све сагласно одредбама чл. 277. и 324. став 1. ЗОО, у вези са чланом 345. ЗПП.

Како је тужена у другостепеном поступку успела у сразмерно незнатном делу, одбијен је њен захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, те одлучено као у ставу шестом изреке, сагласно члану 165. став 1. у вези члана 153. ЗПП.

**Председник већа-судија,
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић